

Enes Ata

Doğum Tarihi:
1998

Vefat Tarihi:
30 Mart 2006

Vefat Nedeni:
Polis kurşunu

Mahsum Mızrak

Doğum Tarihi:
1989

Vefat Tarihi:
30 Mart 2006

Vefat Nedeni:
Polis kurşunu

İki çocuk öldü duydunuz mu? Enes teyzesine giderken; Mahsum ise evine dönerken vurulmuştu!

YA ZI Gökçer Tahincioğlu
24 yazarı

İki çocuk öldü, kanıtlar çalındı, duydunuz mu? Zaten yer yarılmıyor ve içine girmiyoruz, bunu biliyoruz. Ve zaten çocuklar ölüyor, hayat devam ediyor, bunu da biliyoruz. Hayat devam ediyor, hep eder, utanır gibi yaparız bazen, bunu da biliyoruz elbette ama unutmamak da var, az da olsa utananlar da...

Bazen dünyayı, yaşadığınız coğrafyayı, insanları, ayrımcılıkla dolu beyinleri unutup, bir umutla anlatıp, yazıyorsunuz. Rakel Dink'in tarihe geçen sözlerini anımsıyorsunuz ardından; "Bir bebekten bir katil yaratmak..." Bir bebeğin bütün hücrelerine yavaş yavaş faşizmin, ayrımcılığın, adaletsizliğin, vicdansızlığın nasıl yerleştirildiğini ve o bünyeden nasıl sökülüp atılmadığını fark ediyorsunuz.

Bazen, sanıyorsunuz ki buna rağmen, anlattığınızda yer yerinden oynayacak, bu kadar olmaz denilecek, hangi görüntüden, kim olursa olsun yapılanları kabullenmeyecek ve en azından sonrası için bir küçük pencere açılacak. Yok, hayır olmuyor. Yer yarılmıyor, hepimiz içine düşmüyoruz, edepsizce, arsızca, böyle şeylerin olabileceğini düşünerek, birkaç dakika sonra ne olmuşsa hepsini unutarak yaşamaya devam ediyoruz.

2006'da Diyarbakır'da yaşanan olaylarda tam 14 kişi öldürüldü. Öldürülenlerden 6'sı çocuktu, çoğu yaşlı. Boğazından vurularak öldürülen gazeteci de vardı aralarında, sokakta oynarken kurşunla ölen 3 yaşında çocuk da.

Yazının burasında duralım. Okuyanların bir bölümü, "Diyarbakır" ifadesini görünce okumayı bırakacak zira. Yazanın kim olduğuna bakacak ya da. Ya da bölgede böyle şeylerin

normal olduğunu, kimsenin boş yere öldürülmüş olamayacağını düşünecek. Ve elbette, tahammül edip okursa...

Öldürülen iki çocuğun dosyası ise diğerlerinden biraz farklıydı. İkisi de yakın mesafeden, gaz fişegiyle, kafalarından vurulmuştu. Mahsum Mızrak'ın kafatasında, gaz fişegi neredeyse bütün olarak duruyordu. Enes Ata'ya isabet eden gaz fişeginin seri numaraları da okunabiliyordu. Demek ki gaz fişegini kimin ateşlediği, tüfeği kimin yasaya aykırı kullandığı bulunabilirdi.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı, Diyarbakır Barosu, İnsan Hakları Derneği avukatları, hepsi çocukları vuranları bulabilmek için mücadeleye başladı. Geçtiğimiz günlerde, bir savcı, sosyal medya hesabından, İnsan Hakları Derneği'nin, "terör örgütünün derneği" olduğunu savundu.

Bir not düşelim buraya. 30 yıldır bıkmadan, usanmadan aynı sözleri sarf edenlerin, 30 yıldır devletin bin kez denetlediği ama nedense kapatmadığı hatta projelerine davet ettiği bir insan hakları kurumu için nasıl aynı sözleri söyleyebileceği, bunu söyleyenlerin nasıl adalet dağıtabilecekleri de not olarak dursun arada. Bilinen "cezazırlık kültürü" hikâyeleri burada da devam etti. Seri numarası belli gaz fişeklerini kimin ateşlediği soruldu, yüzlerce polisin ismi bildirildi. O gün, çocukların vurulduğu bölgede kimlerin çalıştığı soruldu, yine yüzlerce polisin ismi geldi. Sonunda, üç polise kadar isimler indirildi. Artık hangisinin çocukları vurduğunun tespit edilmesine sıra gelmişti. Çocukları vuran tüfeğin sahibinin bulunması için inceleme talep edildi, dosya oyalandı. Sonra "Bulamayız" denildi.

Küçük yaşta annesini kaybeden henüz 8 yaşındaki Enes, teyzesine giderken vurulmuştu. Sokağa çıkan Mahsum, evine dönerken. Günlerce cenazesinin nerede olduğu bile bulunamamıştı. Gazeteciler, tüm bu gelişmeleri yazdı. Yer yerinden oynamadı, kimse utanmadı.

AİHM, her iki çocuğun yaşam hakkının ihlal edilmesi, kanıtların çalınması, etkili soruşturma yürütülmemesi nedeniyle Türkiye'yi mahkûm etti. Enes Ata'nın üzerinden çıkan kanlı tişörtün, mahkeme kararı olmadan imha edildiği anlaşıldı. Olay gününe ait bütün telsiz konuşmalarının kimseye sorulmadan imha edildiği de... İsrarla bütün kanıtlar kaçırılıyordu, sanık üç polis ise duruşmalara bile gelmiyordu. Savcılığa göre Ata'nın bedeninden çıkan, yıllardır aranan gaz fişegi aslında kayıp değildi. Aslında bu tespitte de gerek yoktu, zira Enes Ata'yla ilgili bu dosyada, 3 ay önce zaten zamaşaşımı kararı verilmişti. Savcılığa göre de bu suçla ilgili 8 yıllık zamaşaşımı süresi dolmuştu, dosya kapatıldı. Artık, adli emanetten delil çalınmasından söz edilemeyeceğine göre, herkes rahatlamıştı.

Hayat devam ediyor, hep eder, utanır gibi yaparız bazen, bunu da biliyoruz elbette.

